

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 21. De Festo Præsentationis Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

ijs foveant, quām, ut animi commotio- November.
nes, qui jam priūs nimium sunt vehe-
mentes, in illis animent; atque hasce
puras & innocentēs animas inquinent.

Si matrimonio junctus es, præcipuam ge-
rere curam satage educationis liberorum tuo-
rum; si non es, diligentia tua supple, quod
educationi tuæ defuisse potest.

Si quis autem suorum, & maximè do-
mesticorum curam non habet, infidelis
est, & infideli deterior. D. Paulus 1.Tim.
s. v. 8.

Quantò amplius diligunt filios, tantò
amplius ad bonam vitam compellunt. Aug.
Epist. 167.

DIES XXI.

De Festo Præsentationis Bea- tissimæ Virginis.

I.

BEATISSIMA Virgo in hoc Mysterio Deo
se consecrat, ut primūm potest, nem-
pe tertio ætatis anno. Eam nec ætatis
teneritas, nec corpusculi debilitas, nec
in parentes amor absterrent; nihil eam
retardat, ubi de se Numinis consecrandâ
agi-

November. agitur, quidquid hoc sacrificium differre potest, ejus felicitatem differt, & animum affigit. Habuistine hunc fervorem, hanc promptitudinem, cùm Deo te dedicare debuisti? incipere debuisses Deum amare, simul ac eum cognoscere cœpisti. Quamdiu in mundo vivis? à quo tempore cognovisti? cœpistine Deum amare? Primus cordis tui motus, omnésque reliqui ad ipsum tendere deberent: tendéntne ad ipsum saltem ultimus? potésne cum D. Augustino dicere: Ah! Domine, serò te amavi? Fortasse necedum cœpisti. Væ! tempori illi, in quo te non amavi. Ob hoc sanè inconsolabilem esse me oportet. Quanta igitur commiseratione dignus sum, si hac in re solatium facile admitto? hoc signum est, me necedum incepisse, te, mi Deus, amare; quanto plus perdo temporis, tanto minus mihi superest. An non tempus est incipiendi?

H. Beatissima Virgo non modò matrè se Deo consecrat; sed omnia ei donat, exceptionis ignara; ubi agitur de confiranda se Deo, omnia rumpit vincula, quæ eam parentibus suis alligant, quantumcunque tenera, & quantumcunque valida ea sint. Deus ipsi omnium rerum est loco: idcirco omnibus se bonis abdicat,

cat, Deus in posterum tota ejus est hære- November.
ditas: & sic omnia deserendo, omnia in-
venit, quia Deum possidet. Abdicat se
libertate sua per obedientiæ votum, ne
aliam præter divinam haberet volunta-
tem, quæ unica sibi foret regula. De-
nique abdicat se omnibus sensuum illece-
bris per votum castitatis, ne ullam aliam
oblectationem, præter illam Deo pla-
cendi, & amore ipsius, omni se volu-
ptate privandi. An hunc in modum Deo
te dedicas? An Mariæ liberalitatem imi-
taris? an Deo te penitus donas? an nihil
excipis? an non occulta quæpiam in cor-
de tuo latebra est, ubi quædam habes re-
condita? Quoties Deus t'urfit, ut hanç
rem creatam sibi immolares? quoties
eam ei negâsti? Exemplum Mariæ rubo-
rem tibi incurere, & simul animare te de-
beret. Ejus protectio, si ad eam confu-
gis, multum juvare te poterit.

III. Virgo Sanctissima non solùm o-
mnia citò dat, sed insuper in perpetuum.
Hæc constans fuit, non subiecta illis vi-
cissitudinibus tantopere nobis usitatis.
Ut primùm ea perfectionis cursum auspi-
cata est, hoc est, ut primùm vivere coe-
pit, magnis in eo passibus progressa est.
Tantum aberat, ut respiceret retro; sicut

nos

November.

nos homines ignavi, & inconstantes, ut nova identidem incrementa caperet. O quām longè absimus ab imitanda Mariæ constantia! cùm tamen ab hac constantia totus vitæ nostræ profectus pendeat. Vi- ta nostra non est, nisi continuata series promissionum ultrò à nobis factarum, in- fidelitatum in ijs servandis, & ignavia- rum in propositis exequendis: ut proin Deo non promittere videamus, nisi ut à promissis discedamus, atque eadem dies, & fortassis etiam hora in eosdem defectus, quos detestamur, nos labi videat. An- ne mirandum est, si, cùm adeò incon- stantes simus, in stadio salutis non tan- tū non progrediamur, sed & retrò ce- damus?

*Accede ad Beatissimam Virginem, eandem rogaturus, ut gratiam tibi impetreret suam promi-
titudinem, liberalitatem, & constantiam imitandi in sacrificio, quod ipsa die Praesenta-
tionis suæ fecit.*

Multoque melius est, non vovere, quām post promissa non reddere. *Ecclesiastes 5.
v. 4.*

*Quisquis cogitat, quid voveat Deo,
seipsum voveat, & reddat; hoc exigi-
tur, hoc debetur. Aug.*

DIES